

Теліга Олена Іванівна

Життєпис

Олена Теліга
(1907 — 1942)

Олена Іванівна Теліга (дівоче прізвище Шовгенева) — українська поетеса, публіцист, громадсько-політичний діяч. Народилася 21 липня 1907р. в Петербурзі. З 1923р. вимушена жити за кордоном. Олена Теліга належала до кола поетів-«вісниківців», що об'єднувались довкола редагованого критиком та публіцистом Д. Донцовим журналу «Вісник». Характерними рисами її поезії в цей період виступають прагнення активного, дієвого життя, протест проти нудоти «буденного» існування. Провідною для О. Теліги, як і для інших поетів міжвоєнної доби, залишається ідея державного самоствердження України («Безсмертне», «Племінний день», «Відповідь»). Ліричний герой поетеси — завжди яскрава особистість, сповнена самодисципліни та почуття обов'язку перед нацією («Сучасникам», «Вечірня пісня»). Водночас її лірика сповнена особливого інтимного колориту, пильної уваги до внутрішнього світу людини. Через несприятливі обставини О. Теліга не встигла видати жодної прижиттєвої збірки. Лише після її трагічної загибелі з'явилися в світ книги її поезії: «Душа на сторожі» (1946), «Прапори духа» (1947), «На чужині» (1947). В окупованому фашистами Києві займалася організацією літературних сил, редагувала додаток до газети «Українське слово» — «Літаври».

Розстріляна німецькими фашистами у Бабиному Яру 21 лютого 1942р.